

A

1609

XI.

8883

TEDIS SACRATIS

vereq; auspiciis

VIRI

CLARISS: PRÆSTANTISS:

Dn. M. IOHANNIS WINDISCH

LEUTSCHOVIIEN: SCHOLÆ PA-

triæ Rectoris fidelissimi

SPONSI,

cum

Lectissima Pudicissimaq; Virgine

SVSANNÆ,

VIRI REVERENDI CLARISSIMI

Excellentiss: Dn. M. PETRI ZABELERI: Pasto-

ris Leutschoviensis, nec non V. Liberarum Ci-

vitatum & Coniunctarum Ecclesiarum Superat-

tendentis Vigilantissimi, meritissimi,

FILIA dilectissima,

SPONSA.

Celebratis 4. die Novembris,

Anno 1640.

Congrulantur Collegæ.

" Régi nyomatványok, Lőcse, evang. : "
/314. ig. j. /

Donec immenso pariter truciq;
Nauta commissà pelago carinà
Vela dat (sape exitio profundum
Cui mare magno est)

2. Semper horrescit timidus procellas,
Fata ventorum metuitq; cæca,
Dum videt crebris agitare navem
Fluctibus Austrum:

3. Mox perhorrescens Boream imminetem
Eurus insurgit, validusq; suaves
Flatibus somnos adimit, nec unquam
Pellere curas

4. Hunc vino graves patitur, laborum
Ocio finire molestias ve,
Hinc Deum tandem prece suscitare
Cogitur usq;:

5. Instat heu sudor, gelidusq; pallor
Navita quantus! mare fluctuosum
Dum secat navi, nimiumq; avarus
Æquora tentat.

6. Ast ubi elapsus tetigit premendo
Littus, haurit ultra trepidat, timet de
Sive ventorum rabiem, furentis
Sive procellas.

7. Ergo jam latus modo fauce, plena
Pocula, arenti trahit & morantem
Sic diem frangit: modo vela circum
pansa volantes

8. Sum movens curas animo, quietas
Dormiens noctes jacet: aut petita
Mercis advecta memor atq; lucri
præmia captat.

9. Quis neget sortem Tibi contigisse,
Sponse, cum nautis avidis eandem,
Multa portasti varij laboris
atq; doloris.

10. Namq;

10. Namq; voluisti Sophia libellos
Sedulo semper, potuit nec unquam
Inde Te quicquam remove duri
atq; sinistri:

11. Sicq; doctrinam Tibi comparasti.
Hacce de causa quoq; VVitteberga
Clara dignata est titulo Magistri
Te decorare:

12. Hancq; doctrinam finis haud latere,
Illâ enim summo studio juventam
Imbuis, testis Patria Schola est, quam
Rite gubernas

13. Ista jam quondam Tibi concitârunt,
Concitant duos & adhuc labores;
Ergo Tu semper quò habeas in istis
dulce levamen:

14. Nunc ut ad portum Deus ecce ducit
Te! queas curas ubi ponere omnes,
Dum Tibi blandam sociat Susannam
Atq; pudicam.

15. Gratulor quare Tibi corde toto
Tale quod donum modo nactus es Tu,
Jova clementer sinat hoc frui Te
Tempore longo.

16. Este felices, Deus ipse mentis
Approbat vestra teneros amores,
Este concordēs, Deus ipse vestros
Respicit actus.

17. Is torum vestrum tueatur, atq;
Prole vos pulchra faciat Parentes:
Prole quâ possint Pater atq; Mater
dulce jocari.

Josephus Alauda Leutsch:
Schol: Patriæ Conrector.

Ana-

" Régi nyomtatványok, Lőcse, evang. :"
/314.ig.j./

Anagramma.

JO ES WINDISCH
ANN
SUS A ZABELERIA Z. in C. mut.

Id ne onus? Aniles has abjice curas.

Ex græco illo. Μεστὸν κακῶν πένε φέρτεον γυνή.
Plenum malorum onus est, Mulier.

Quisquis foemineo generi hæc convitia dixit
(ἢ δὲ γυνὴ μεστὸν φέρτεον ἐστὶ κακῶν;)

Græculus est, fucos & somnia *Anilia* narrat,.

Usq; necem dignus quo grave portet *onus*.

À Christi nos qui fortiti nomine nomen,

Nos longè, inquam, aliud pagina sacra docet:

Pagina sacra docet, quod nobile foemina donum

Sit Dei, in auxilium consociata viro.

Nempe virum oblectat, recreatq; jocatur, amatq; ;

Indica nec gemma hanc est superate potis.

Idne malum quoddam tibi, Græcule, *Onusq;* videtur?

Quod decet, oblectat, quod juvat atq; virum.

Næ toto cælo, tecum quæ sentit aberrat,

Devia & à recto tramite turba cadit.

Objiciat si fortè Tibi, clarissime Sponse,

Foemineo hæc eadem gens inimica choro,

Fallere quæ tentet; *curas has abjice aniles*

Incepto non desistere Tete decet.

Perge bonis avibus! lætusq; amplectere Sponsam

Non erit (absit!) *onus*, sed Tibi gratus honos.

Aliud.

JOANNES WIENDISCH
SUSANNA ZABELERIA.

Anne hayes nidulos? Curas inanes abjice.

A 2

Non

" Régi nyomtatványok, Lőcse, evang. : "
/314.ig.j./

Non aſtas ſemper fuerit, componere nidos
 Condecet; & nidis maximus uſus ineſt.
 Ipſe ſibi placidam quarit paſſerculus adem;
 Exſtruit & nidos garrula hirundo ſuòs:
 Quò pullos olim ceu tuta in ſede reponant
 Amplexu & foveant pignora chara ſuo.
 Nunc Tua res agitur, VVindifch cultiſſimè Sponſe,
 Namq; minax rigidi frigida bruma gelu
 Imminet: ergo Tuum eſt, attentà mente cavere
 Ne capiti frigus nec pedibus noceat.
 Num quid haves auidè, anpe tepentem nidulum? inanes
 Abjice jam curas. Res Tua ſalva viget!
 Optatò occurrit ZABELERIA Sponſa S U S A N N A.
 Quam decorant Pietas, Forma, Juventa, Tyche.
 Hujus in amplexùs, hic plus ſatis, ito, caleſces,
 Hec aſtas, ignis, nidulus hec & erit.
 Hoc nido letare diu. Tibi prodeat ex hoc
 In numerus nido pullulus atq; puer.

Balth: Apell: p. t. Cant: Leutſch.

Hochzeit Kägel.

Lieben Hochzeit-Bäſt ohn ſchew/
 Rathet/ wer vnd was ich ſey.
 Gehet ihr mich von vornen an/
 So greiffe ihr vnd richet dran:
 Kompt ihr mir von hinten her/
 Wird ſich Claus verwundern ſehr. NB. Ey Ey! iſt das nit eine Maſe?
 Meinen Kopf man Unflath heißt
 Der doch endlich Reuthe ſpeyß.
 Wenn das was am Kopfe henge
 Von den Böttern wird geſchenckt.
 Der mag ſich bey jedermann
 Seinen ſitz vnd wohnung han.

Raß

" Régi nyomtatványok, Lőcse, evang. :"
 /314.ig.j./

Laß mich ganz vnd ungebrochen
So bleibe ihr all vngestochen
Ich bin zu vielen sachen gutt
Man ist/ trinckt/ stecke mich auff den Gutt.
Herr Bräutigam hats offte versucht
Wie süß vnd lieblich meine feucht.

uBi thAlamus, ibi CaLamus.

Certe nil stabile est, error quod jungit, anusq;
Huic, quod coecus amor copulat, error inest.
Fatum quod fingit, Fatum quod conficit, illud
Est solidum, constans, perpetuumq; manet.
Fata viam sternant, comitantibus incipe Fatis,
Esse diu felix si super orbe cupis.
Fato fervet amor, Fatoq; calefcere amantes
Cernimus, & nil est, quod pia Fata negant.
Sic fuit in Fatis etiam, Doctissime Windisch,
Scanderet ut thalamos S U S A pudica Tuos.
Quam Pietas, atq; alma fides, & gratia morum
Exornant, toto & corpore mundities.
Numen inest cordi, menti prudentia castæ,
Atq; pudor fronti, suada Charisq; labris.
Sis igitur lætus, cultam tam dotibus amplis,
Sponse, Tibi Sponsam quod bene jungit Hymen.
Sis pius & facilis, sis & mansuetus in illam;
Sponsa etenim talem gestit habere virum.
Nec minus & Tu Sponsa hilari jam pectore gaude
Quod Tibi præclarum fata dedere virum:
Musarum primis qui castra secutus ab annis,
Sacro qui studuit fonte levare sitim.
Extulit hunc Phoebus; laudat Leucovia proles,
Commendat pietas, & probitatis amor.
Eja agite! unanimes longævam vivite vitam,
Rumpat nec tristis vincula amoris Eris.

Petrus Dingisch, Sch: Ib: 3. Class: Collega.

A3

MAGL.

" Régi nyomtatványok, Lőcse, evang. :"
/314.ig.j./

MAGISTER JOHANNES WINDISCHIU

Ἀνάχαμνα.

Ter magis dius : vives hic in annos.

Ter magis es dius, quam ~~sestare~~ *fratres*,
Ter magis es felix quam ~~hinc frōte~~ *viri*,

Quia Canones simulant, sed a toti cetera vivunt,
Nec pudet alterius contemnerasse torum.

Tu vero melius servans praescripta *J E H O V A E*

Dulcia conjugij fœdera latus inis :

Propterea multos vives hic prosper in annos

Nec Tibi triste canet de via Carmen avis.

Crescet amor, crescet variarum copia rerum

Crescet multiplici prole beata domus.

Ἐννοδιστορ.

*q*Vatter Vbi à nobis est *VIsVs* In orbe *NoVeMber*

ReCtor Inostro *Sponsa* *SVsanna* Dat *Vr.*

Christ: Wernerus, Sch: Senior.

Euge refer, vincli cur sunt nova gaudia, Musa?
Jungere cur voluit corpora bina Deus?

Humanæ maneat semper generatio gentis,

Constituit casti fœdera sancta tori :

Ne fœdi quisquis flammis incensus amoris

Sentiat, hem ! liciti gaudia mille tori.

Solus homo nil est ut sit vagabundus in orbe,

Jungamus, dixit, Sancta Trias, sociam.

Nil juvat ast etiam fontem tenuisse bonorum

Si non ipsius commodus usus adest.

Eja age ! jam latus sacro Te fœdere junges,

Jane, Susanna Tibi Sponsa benigna venit.

Hæc cupit esse Tuæ nunc pars lætissima vitæ

Vult genus ipsa Tuum multiplicare piè.

Nativo splendet facies formosa decore :

Fulget & in nitidis forma venusta genis.

Hæc

" Régi nyomtatványok, Lőcse, evang. : "
/314.ig.j./

S
Hæc tibi præbebit duris solatia rebus,
Nec non lætitiæ munera grata feret.
Gratulor ex animo tantâ pietate puella,
Quod petit amplexus, Vir venerande, tuos.
Conjugio vestro, quoniam Deus autor & auctor,
Præsidio firmo semper adesse velit.
Sit felix, faustum sit conjugium Tibi: Sponse,
Pectore nunc voco fata benigna meo.
Haud vos exagitent livor curæq; sequaces;
Conturbent vestrum jurgia nulla torum.
Sed velut aëreæ concordie mente columbæ
Vivatis Pylij secula tarda senis.

Thomas Lang: Sch: L. Audit: 6. Claf:

Senior.
Pone Tuas omnes nunc, Vir Doctissime, curas
Ferre Susanna cupit munera grata Tibi;
Nam vult conjungi Tecum jam fœdere firmo,
Et satagit casti jura subire tori.
Hæc multas præstat pulchrâ virtute puellas
Nec quid in hac livor carperet jure potest.
O maneat fœlix, sit & inviolabile fœdus,
Vosq; Deus salvos servet in orbe diu.
Asmodus hinc abeat, litis qui semina spargit;
Et sua nunc potiùs spicula mittat Amor.
Spicula mittat Amor; sobolis generatio pulchra
Succedat, Jovæ dona venusta tori.
Scribere plura vetant me tristia fata meorum:
Hæc propter Musa est arida facta mea:
Sunt alij, thalamos qui latis versibus ornent,
Et melior quibus in carmine vena fluit.

apponebat. Johann: Wincklerus Bel:
Sch: L. Aud: 8. & ult: Clafs.

Hæc

" Régi nyomatványok, Lőcse, evang. : "
/314.ig.j./